

«هو الحكيم»

قطب صوفیہ نائب خاص امام عصر!

سخنران:

دکتر باقر پور کاشانی

یک نفر شیعه باشه، شیعه خب امام داره! شیعه که حجت داره! واسطه‌ی
بین خالق و خلق، خودِ ولی عصر هست. خب تو اومدی می‌خوای شیعه‌ها
رو ببری زیر خرکه‌ی خودت، تحت شیخوخت خودت در بیاری به تعبیری،
خب این جا چی کار می‌کنی؟ می‌گی خب بله! ما هم قبول داریم امام زمان،
ما چی هستیم؟ امام غایبه، ما نایب حضرت هستیم! پس پیام چی! فعلاً
که امام نیست، به امام هم ما ارادت داریم، ما نوکر امام زمان هستیم به
تعبیری! ما سفیر امام زمان هستیم! ولی خب، ما که هستیم، فعلاً بیاین
از طریق ما، ما واسطه باشیم به امام زمان ربط بشیم امام زمان هم که
واسطه‌ی عام و واسطه‌ی کلی هست!

این جا چند بحثِ! یکی در توقیعاتی که در ارتباط با حضرت هست، آخرین نائبی هست که ولی عصر فرمودن که بعد از تو دیگه کسی رو انتخاب نکن. دیگه یعنی در عصر غیبت صغری، اون نواب اربعه‌ای که بود اون چهار نائِب تموم شد رفت. پس نائِب، امام زمان نداره. نائِب به چه معنا؟ به معنای این که ارتباط مستقیمی با حضرت داشته باشه و بخواد بین ما یک نفر، بین ما باشه و اون هم ارتباط داشته باشه. چنین ارتباطی رو اگه کسی ادعا بکنه، در روایات فراوانی فرمودن این کذاب! این دروغ‌گوست. کسی بگه من ارتباطی با حضرت دارم هر وقت بخوام خدمت حضرت می‌رسم، اگر مشکلی داری بگو به حضرت بگم، فرمودن این کذاب!

حواس تون باشه کسی که همچین ادعای داشته باشه! بله تشریف ممکنه اون هم از ناحیهی عنایت الهی، عنایت ولی عصر، تشریفی صورت بگیره. اما یک نفر بگه من هر وقت بخوام خدمت امام زمان می‌رسم! هر روز من امام زمان رو می‌بینم! فرمودن این‌ها کذابن. این‌ها می‌گن ما نائِب خاص هستیم، اگر چنان‌چه چنین نیابتی باشه یا بگه چی؟ ما هم بالبدل و بالعرض اون وساطت خالق و خلق رو من از ولی عصر گرفتم، این کذاب! این دروغ می‌گه! تو قطب همین چیز رو می‌گه!

می‌گه در بحث معنویت، سلوک، و رسیدن به حقیقت، خب بله! من این‌جا که هستم ولی عصر هم هست حرفی نیست، ولی من که بین شما هستم همون مقام معنوی که در ارتباط با امام زمان هست، در این‌که دست سالک رو بگیره به مقصد برسونه، در ارتباط با من معنا می‌ده! دسته‌ی دیگر قدم فراتر گذاشته، شخص امام زمان علیه‌السلام رو انکار می‌کنن، خب این بوده! در متصوّف‌های اهل تسنن این انکاری بوده، گفته ما قبول نداریم! الان امام زمان گفتن ما هستیم! صراحتاً گفتن ما امام زمان اینه و مردم باید به ما رجوع بکنن.

به همین دلیل و برهانی که ذکر شد گویند: در هر عصری یک امامی که هادی بشر باشد لازم است. آن شخص به قول ایشان همان قطب و مرشد هست. ما می‌گیم لزومی نداره. قطب و مرشد نیاز نیست نگاه ظاهری داشته باشه، اون نگاه باطنی، می‌خواد نفس ما رو مورد تربیت قرار بده، می‌خواد عنایت بکنه. ولی عصر هم چنین عنایتی رو می‌تونه بکنه. نیازی نیست بریم زیر خرقة و در خانقاه و این فرد ما رو ببینه و دستوراتی بخواد، دستورات دینی رو به ما سفارش شده تو قرآن و روایات هست. فقها هم بر اساس اون مسائل و ایدئولوژی‌های اسلامی و فقهی رو درآوردن در توضیح المسائل هست. اون که هیچی! در مسائل اعتقادی هم تقلید جایز نیست.

یک سری مباحث عقلی، یک سری مباحث به آیات و روایات رجوع می‌کنیم، اون‌ها براهینی ارائه دادن استفاده می‌کنی، آیات موجود، روایات موجود، می‌تونیم ارزیابی بکنیم. اخلاق هم که به طور اکثر مبتنی به حسن و قبح عقلی، قسمتیش هم در آیات و روایات، چه نیازی داریم ما یک نفر بخواد که بریم زیر خانقاه و دست ما رو بگیره! و اگر بنا باشه اون عنایات خاص باشه از طریق ولی عصر، چنین ارتباطی رو ما می‌تونیم برقرار بکنیم، نیازی به قطب و مرشد نیست!

